

A. Bacevičius,
1744 Hoyne ave.

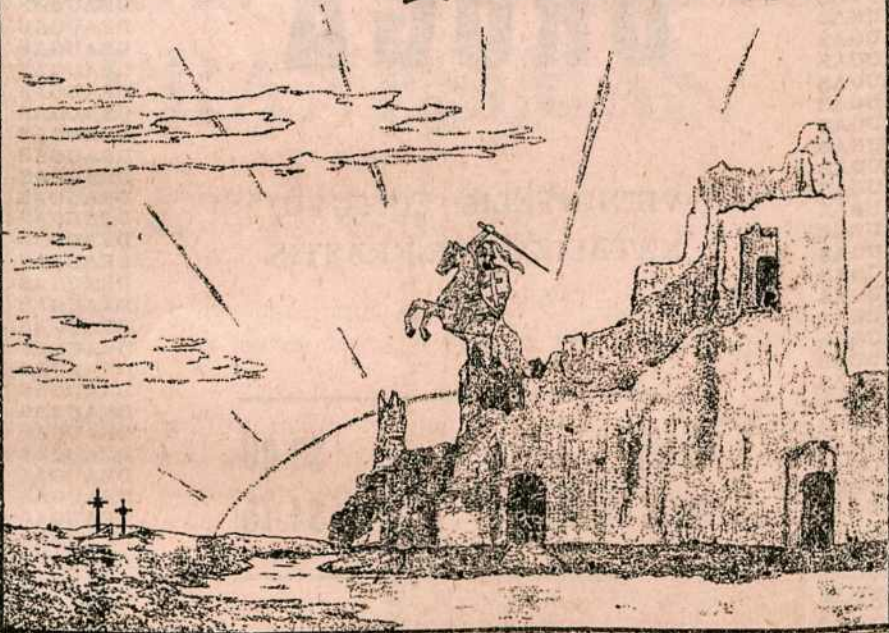
VYTIS

SPALIŲ 19 D.
1916 m.

Jaunimo

No. 12 (18)

Laikraštis

"VYTIS"
Jaunimo dvisavaitinis laikraštis,
leidžia Lietuvos Vyčiai.

Prenumerata:

Metams	\$1.50
Pusmečiui75
Pavienis numerys7
I užrubežį metams	\$2.00

Laiškus ir pinigus siųskite:
"VYTIS"
1800 W. 46th St., CHICAGO, ILL.

"VYTIS"
(The Knight)
Published twice a month, by the
Lietuvos Vyčiai (Knights of Lithuania).

Subscription rates:

Yearly	\$1.50
6 months	\$.75
To Foreign Countries yearly	\$2.00

Advertising rates on application
All communications must be addressed:
"VYTIS"
1800 W. 46th St., CHICAGO, ILL.

Dvisavaitinis Iliustruotas Jaunimo Laikraštis

VYTIS

THE KNIGHT

Tomas II SPALIO (OCTOB.) 19d., 1916 m. No. 12 (18)

Entered as second class matter Oct 23, 1915, at the Post Office at Chicago, Ill., Under the Act of March 3, 1879.

LIET. VYČIAMS PRANEŠIMAS.

Sulyg Lietuvos Vyčių Ketvirtojo Seimo nutarimo, dvisavaitinis organas "Vytis" nuo Naujų Metų turis virsti savaitiniu laikraščiu.

Šiuomi pranešame, kad savaitinio "Vyčio" įsteigimui paskolų blankos jau parengtos. Paskolos yra nuo 10 dolerių ir augščiau.

Ligi Naujų Metų beliko tik pustrėčio mėnesio. Užtat, sumanymo inkunijimas galimas tik prie energiško ir spartaus pasidarbavimo. Vyčiai, stovime prie kvotimo, kuris leis spręsti, ar galime įvykdinti, ką užmanome, ir parodys, kiek pajėgiame.

Duodami savaitinio "Vyčio" įsteigimui paskolas, pini-gus siųskite Iždininko vardu: P. MULEVIČIUS, 6329 So. Fair-field ave., Chicago, Ill. Iždininkas, pripildęs blanką, pasiųs kitų Centro Valdybos sqnarių pasirašymui, o tuomet bus pasiųsta davusiam paskolą. Paaškinimai kas link ištraukimo paskolų ir tt. yra ant blankų.

Vyčiai ir visi "Vyčio" rėmėjai, subruskime! Ypač Sei-mo ingaliotiems primename pareigas. Savaitinio "Vyčio" įstei-gimas bus stambus pliusas prie Amerikos Liet. Katalikų spau-dos ir veikimo.

J. E. KAROSAS, L. V. org. pirm.

LIETUVOS PADĖJIMAS IR LIETUVIŲ DIENA.

Daug Lietuva kentėjo nelaimių. Visas jos gyvenimas, tarsi raudonomis gijomis, yra peraustas kruvinais nuotikiais. Tečiau pastarasis europinis karas, ištryškęs mūsų tėvynės padangėje, pereina visas kitas nelaimes. Kuomet apie mūsų tautos širdį vartėsi kulturiškų vokiečių, žiaurių rusų bei veidmainių lenkų piršteliai, kuomet ir gražumu inkalbėdavo bei su pykčiu reikalauđavo, kad lietuviai atsižadėtų, kas jo ingimta, tai yra: savo kalbos, budo, papročių ir tt., vis matydavosi vilties, kad lietuviai dar išliks, nes jei koks vienas kitas ir paslysdavo ir patapdavo išgama, bet didžiama buvo užsigrudinę, išitraukę gilyn ir nesiduodavę apvyli. Kai kaimynai susivaidindavo, traukdavo ir mūsų tautą nelaimėn. Imdavo geriausius jos sunus ir už jų kraują bei gyvybę drutindavo savo galybę, plėsdavo ru-bežius bei augindavo garbę.

Daug syvų mūsų tautos iščiulpė vokiečiai. Jie ištautino Prūsų Mažąją Lietuvą. Skaudžius mėginimus su mūsų tauta darė rusai. Pastarieji be jokio pasigailėjimo ir be sąžinės misinėjo Lietuvos kuną per kelias dešimtis metų. Jie mūsų tėvynėje skleisdavo mus ir sprausdavo iš gilumos Rusijos atgabusius kolonistus. Kad veikiau nuslopinus tautinę gyvybę rusų valdžia atėmė lietuviams spaudą. Darė tuo metu ir lenkai ką norėjo. Juk ir didžiausias skriaudas iškesdami lietuviai negalėdavo pasiskusti pasauliui, o buvo ir tokių tarpų, kad rodos visos gyvos sielos bei širdys buvo patenkintos lietuvių likimu.

Liudni ir sunkūs laikai išdavė ir išaugino Lietuvai vyrus, kurie vedė tautos gyvybę pro visas kliutis ir bedugnių kraštais į ateitį. Apsaugojo ją nuo žūties. Nors nukankinta ir nusilpus, bet vos tik susilaukė liusesnės dienos greit atsigaivino ir atsigriebė. Laimingi mūsų tautai buvo 1905 metai. Didis atgimimas apsireiškė, su juo umai jaunutė lietuvių kultura išsprogo ir traškiai ėmė bujoti. Visos negeistinos kliutys bei amžių suraizgyti priešų lietuviams pražutingi tinklynai buvo pamažu sutraukomi ir nuraizgomi. Rusija, kartą paleidus lietuvius iš savo glėbio, nemėgino jau skaudžiau veržti. Daug didesnį pavojų iš lietuvių atgimimo pamatė lenkai ir dėjo daug pastangų, kad kaip nors užbėgus jam už akių ir suturėti. Dar daug nukentėta. Daugelyje Lietuvos parapijų bažnyčiose, kur lenkai buvo stipresni, prievarta veržė lietuviams teises. Bet lenkų pastangas lietuviai įstengė suturėti.

Viskas išrodė gerai. Bet va!.. Europos karas, kurio pirmi ženklai bei nuotikiai apsireiškė Lietuvoje, vienu ypu nulažė jaunąją lietuvių kultūros medelį, o visą Lietuvos gyvenimą

pastumė nežinoman likimui. Keliais atvejais karo audra praužus per Lietuvą pavertė ją vietomis į plikus tyrynus, o vietomis žymiai apretino jos gyventojus.

Dabartinis Lietuvos stovis tiesiog neaprašomas. Dalis jos piliečių nublokšta toli į Rusijos rytus, liudi, skursta ir žūna; dalis paliko nuteriojoje tėvynėje, kur taip-pat nežino, ko sulauksianti. Apie smulkius Lietuvos dalykus, apie pilnąjį jos paveikslą sunku ir kalbėti. Jei žmogus krupčioja skaitydamas fantastines apysakas, kur įvairios baisenybės piešiama, tai ką mes galėtume jausti išvydę savo tėvynės tikrąjį veidą, kur vaizdai yra tikri ir jiems išvajoti bei apipasakojami vaizdai negali prilygti jiems priduotomis baisenybėmis. Ar gali, sakysime, sveika, pamažu neužgrudinta bei neužaušinta, širdis iškęsti tokius vaizdus, visų-pirma, kaip šeimynas apleidžia jų maitintojai, paskui, kaip tuose namuose palikus motina su mažais kudikiiais sielojasi, vargsta... Ne, toks vaizdelis, tai dar tik atspindis kitų paveikslų, jau nekartą atsitikusių Lietuvoje, bet dabartiniame kare, tai tik įžanga link tolimesnių vaizdų. Daug baisesnis vaizdas jau pamatyti šeimyną bėgiojant, besiraitant apie ugnį, kurioje spirga viskas, kas metų eilėmis nuoširdžiai ir prakaitu buvo sudėta, sukrauta; toliau, matyti alkanas minias savo brolių, kurie bėga ten, kur juos veja; matyti, kaip motinos meta iš rankų kudikius, o pačios turi bėgti, kad išnešus savo gyvastį. Paskui sugrižkime atgal ir apsidairykime po Lietuvos šalį. Šen-ten riogso išlikus sveika trioba, o visą apielinkę, kairkur per kelis desėtkus net verstų, dabina grioviai, kruvos nuodegulių, stati kaminai palikę, bangos kapų! Pasidairęs atrasi ir savo brolių atsilikusių nuo ištrėmimo. Kurie gyvi, rengiasi toliau išsilaikyti. Apsirenka vietas. Žinoma, patogiausiomis pasirodo grioviai, apkasų vietos. Mat, ten prirengtos jau ir duobės arba urvai, tik reikalingas šioks-toks padabinimas. Tik žagarais iškaišiojama, o šapais apklojama, tai ir viskas. Dalis mūsų brolių jau vieną žiemą tokiuose gyvenimuose pramito. Sveiki, suaugę ir stiprūs iškentėjo, o jaunučių, tai daug-daug palužo gyvastis ir jie amžinai užmigo. Toks pat paveikslas ir kitoje pusėje, kur mūsų brolius ištrėmė. Kuokštais pakriko, o kada atsipeikėjo, pradėjo šaukti vieni kitus, kur tas, kur kitas, kur anas? Motinos ir tėvai paieško vaikų, vaikai tėvų. Nesusišauks visi! Dauguma amžinai čia ant žemės nepamatys mylimiausių asmenų. Daug motinų, kurios nepajėgė su savimi išnešti savo kudikių, paliko, jei ir išliks jų vaikai gyvais, bet po metų, kitų vargiai juos galės atrinkti. Jų vaikai gaus dirbtinį krikštą ir pasirinks kitokias, ne jų tėvų, pavardes bei vardus.

Tuo metu, kada Lietuvą ištiko Europos karas su didžiausiomis nelaimėmis, vėl visas jos likimas ir išgelbėjimas puolė į pasišventusių bei rinktinių žmonių rankas. Kas tik gyvas ir

kuo išgalėdamas stojo į darbą. Lietuvos veikėjai pasirodė tikrais milžiniais tėvynės gelbėjimo darbe. Tik ačių jiems nenyksta viltis Lietuvos išsilaikymo. Pritariame ir mes išeiviai. Bet labai mažai! Visu laiku, kada mūsų tėvynė buvo gaisruose, mes riejomės už partijinius tuštumus, už asmeniškąs ambicijas, palinkimus, o tėvynės reikalams atiduodavome nudėvėtą energiją bei darbą. Pasiklauskime, kiek nukentėjusiems broliams sudėjome aukų? Iš širdies galime prisipažinti, kad nei tiek, kiek vienu šventadieniu mūsų išeiviai išmeta salionams!... Beje, toli gražu mažiau!.. O, lietuviai išeiviai! Tautos sąžinė griaudžiai išmetinės mums už tokį užkietėjimą ir sušykštėjimą. Kitų tautų išeiviai daug atjaučia savo tėvynės likimą ir dirba, kiek gali, kad padėti. Daug galėtume ir mes pasidarbuoti savo tėvynės labui, jei rimtai subrustume rupintis apie jos laisvę, apie nukentėjusių padėjimą.

Neužilgo amerikiečiai lietuviai turėsime Lietuvių Dieną. Tai bus lapkričio 1 d. Suvienytųjų Valstijų prezidentas leido lietuviams pasinaudoti toje Dienoje šios šalies gyventojų malone — rinkti iš jų aukas Lietuvos nukentėjusiems žmonėms. Tai bus puikiausia proga išeiviams pasirodyti, kiek ji myli savo tėvynę, savo brolius, nukentėjusius nuo karo. Kiek ligšiol paaiškėjo, ne visi tos meilės turi. Menka dalelė nutautėjusių lietuvių, neva socialistų, neša suirutę į aukų rinkimo darbą. Jie prisimynę reikalauja, kad trečdalį surinktų aukų gautų apčiupinėti savo piršteliais, kitaip tai jie nemaną išvien darbuoties. Pasirodo, kad turime tokių žmonių, kurie nepatenkinę savęs, priverčiant kitus išpildyti ambicijinius reikalavimus, net matydami savomis akimis, kaip giltinė jų artimui taisosi užspausti akis, neištiestų pagelbos rankos. Neteisime mes minėtų nutautėlių ir darbo ardytojų, nuteis juos tautos sąžinė. Tik su gaileščiu širdyje, prisimindami sau tokį apsireiškimą, suieškokime dvigubą energiją bei pasišventimą, kad *Lietuvių Dieną padaryti atmintina diena mūsų istorijoje*. Čia ypatingai prisieina pasišvesti moterims. Bukime įsitikrinę, kad moteris pasišvęs, kiek tik iš jų galima reikalauti. Praeityje mūsų moterys atliko tautos gelbėtojų rolę — vesdamos per keturiasdešimts metų lietuvių mokyklą, kuriose jaunimas gaudavo iš elementorių skaitymo mokslą ir išmokdavo poterių bei iš maldaknygių mišių maldas, gi šių dienų mūsų moterys, ypač tos, kurios daugiau matę, plačiau apžvelgia tuos vargus, kuriuos kentėjo ir tebekenčia Lietuvos žmonės, paaukos savo pajėgas Lietuvių Dienoje, kad padarius ką gero tų vargų sumažinimui bei paguodimui savo brolių.

Linkėtina, kad visi-visi lietuviai Lietuvių Dienoje padirbėtų sulyg visų savo išgalių! Lietuvos Vyčiams gana bus kartą pareigas priminti.

M. Z.

PREZIDENTO PROKLEMACIJA.

Kadangi aš apturėjau nuo Suvienytų Valstijų Atstovų Buto rezoliuciją, perleistą 21 d. liepos, 1916, skaitomą sekančiai:

Kadangi įvairiose šalyse, dabar išipainiojusiose į karą, lietuvių randasi keturi milijonai, kurių didesnė dalis neturi maisto, pastogės ir drapanų; ir

Kadangi milijonai jų likosi išvyti ir namų be persergėjimo, netekdami progos apsirupinti gyvenimo reikalavimais, pagimdė bado, ligas ir neapsakomas kančias; ir

Kadangi Suvienytų Valstijų gyventojai su gailėsčiu dąsinojo apie milijonų žmonių padėjimą ir gausiai atsiliepdavo į pagalbos šauksmą, kuomet jiems tokia proga pasitaikydavo;

Todel lai bus

“*Nutarta*, kad akyvaizdoje šitos nelaimės, skurdo ir vargo, kuri tie keturi milijonai lietuvių turi kęsti, nužemintai prašome Suvienytų Valstijų prezidento, kad paskirtą dieną, kurioje šitos šalies gyventojai galėtų išreikšti savo sanjausmą, prisidėdami su aukomis į fondą, į kurią dabar yra renkami pinigai nukentėjusiems lietuviams šioje karoje.

“Ir, kadangi aš esu tikras, kad Suvienytų Valstijų gyventojai ateis į pagalbą nukentėjusiems žmonėms nuo karo, bado ir ligų;

“Todel, dabar aš, Woodrow Wilson, Suvienytų Valstijų prezidentas, sulyg Atstovų Buto prašymo, paskiriu ir apskelbiu Seredą, 1 d. lapkričio, 1916, kaip dieną, kurioje Suvienytų Valstijų gyventojai galės prisidėti su tokiomis aukomis, kokiomis jie jausis galį prisidėti prie gelbėjimo nelaimingųjų Lietuvos žmonių.

“Aukas galima siųsti Amerikos Raudonajam Kryžiui, Washington, D. C., kurs rupinsis, kad aukos priderančiai būtų išdalintos.

“Akyvaizdoje šito, aš prie to savo ranką pridėjau ir užreiškiau, kad šis prašymas būtų Suvienytų Valstijų žyme užtvirtintas.”

“Atlikta Washingtono mieste šitą trisdešimts pirmą dieną rugpjūčio, tukstantis devyni šimtai šešioliktuose mūsų Viešpaties metuose ir šimtas keturios dešimtys pirmuose nuo Suvienytų Valstijų neprigulmybės metuose”.

Pasirašo —

Woodrow Wilson.

SUVAŽAVIMAS LIETUVOS ATSTATYMO REIKALUOSE

Rugsėjo 28 ir 29 dien. Brooklyne įvyko svarbus suvažiavimas, sušauktas tuo tikslu, kad aptarus Lietuvos po kareį atbudavimo klausimą. Suvažiavimas įvyko Tautos Tarybos užmanymu.

Suvažiavime dalyvavo žymiausi Amerikos lietuvių veikėjai nuo visų srovių, bet pats reikalas nuoširdžiai rūpėjo katalikams ir tautininkams. Socialistų atstovai pribuvo tik šiap jau del viso-ko. Apkalbant, koki pavojai graso mūsų tėvynės žemei, po kareį, suvažiavimas išnešė tokią rezoliuciją:

Lietuviai susirinkę Brooklyne 29 d. rugsėjo Lietuvos atstatymo reikale vienbalsiai nutarė protestuoti prieš kiekvieną organizuotą svetimausių pastangą išpirkinėti ir kolonizuoti savais žmonėmis Lietuvos žemes.

Lietuvos žemė priklauso tiktai lietuviams ir jie pasiryžę ją ginti iki paskutinišios. Nors ekonominis Lietuvos plėtojimas ir jos atstatymas ankštai surištu su politiška tautos liuosybe, vienok suvažiavimas pripažįsta, kad Europos lietuviai neatidėtinai rūpintūsi įsteigimu savo Žemės Prekybos ir Pramonės bankų.

Toliau suvažiavimas nutarė įsteigti "Lietuvos Atstatymo Bendrovę" (Lithuanian Development Corporation), kurios tikslu bus išlaikyti Lietuvos žemę savųjų rankose. Tuo tikslu Bendrovė veiks išvien su Lietuvos vietiniais bankais ir išpirkinės jų akcijas. Bendrovės sutvarkymui išrinkta 12 asmenų komitetas. Išrinkta šie: Dr. J. Šliupas, J. Vasiliauskas, R. Karuža, kun. Matulaitis, kun. F. Kemėšis, J. Širvydas, Lukoševičius, Dr. Bacevičius, Bučinskis ir J. Valukonis.

Laike suvažiavimo Liet. Atstatymo Bendrovėn įstojo apie 60 šerininų pasižadėjusių išpirkti už \$6,000 šerų.

Tvarkymui grįžimo Lietuvon po kareį, prie Liet. Atstatymo Bendrovei įsteigta Informacijų Biuras.

Suvažiavimo sumanymai bei nutarimai labai svarbūs. Jie paliečia Lietuvos ateities reikalus. Užtat visiems gyviems lietuviams reikalinga su tais nutarimais skaityties ir juos remti.

SPAUDOS SAVAITĖ ATIDETA.

Pereitame "Vyčio" numeryje priminėme apie Katalikų Spaudos Savaitę. Buvo pranešta, kad ji atsibusianti nuo 22 ligi 29 d.d. spalių.

Dabar L. D. S. Centro Valdyba, kurios vardu ir vedimu, o ne Kat. Spaudos Draugijos, kaip ankščiau buvo pranešta,

rengiama, praneša, kad Spaudos Savaitė iš spalio 22 - 29 dd. nukelta ant lapkričio 12 - 19 dd. L. D. S. Centro Valdyba tą perkėlimą padarius delto, kad nepakenkti Lietuvių Dienai prie kurios rengiamasi, ir kuriai prisieis pavesti visas pajėgas.

L. D. S. Centro Valdyba pataria, kad jeigu kuriose vietose buvo prisirengta anksčiau garsintose dienosose Spaudos Savaitę laikyti, tose vietose galės elgties, kaip tik nori.

AUŠRINE ŽVAIGŽDE.

(Skiriu kun. F. Kemėšiui)

Žvaigždele aušrine,
Liepsnele auksine,
Žibėk visuomet!... amžinai...
Sušildyk krutinę,
Palengvink irtynę
Tarp svieto bangų... ar klausai?
Audra begalinė;
Tamsa ta naktinė
Jau slėgia pasaulį!... matai?
Tą viską skandina,
Jau slėgia, naikina —
Tėvai ką godojo šventai!...
Žibėki žvaigždele —
Raminki širdelę,
Nes žeidžia jau ją mirtinai!...
Žvaigždele aušrine,
Liepsnele auksine
Žibėk visuomet!... amžinai...

L. Šilelis.

28—IX—1916 m.
Peru, Ill.

AR ŽINO JI?

Išsiilgstu jos... išsiilgstu, nerimauju
Visuomet, savo mintims ašai kariauju,
Vistiek, su ją jos jungiaši, gyvena...
Krutinę mano spaudžia ir kutena...

* * *

Ar žino ji?... Ar jaučia?... Ar supranta?...
Kad mintis, ją apglėbė, kur tai skrenda...
Tolyn... į jai nežinomą pasaulį...
Ašai su ją... ar jaučia?... vis keliauju!..

* * *

Ar jaučia ji?... kaip širdis mano plaka
Karštai del jos!... nežino kito tako...
Oi, liudna man!... krutinė surakinta...
Iš skausmo kiek dainelių jau supinta!..

* * *

Balselis jos ausyse visad gaudžia...
Rankutės, rods, prie savės spaudžia, glaudžia...
Oi, ilgu man!... krutinėje bangos siaučia...
Išsiilgstu jos!... ar žino ji?... ar jaučia?..

L. Šilelis.

3—X—1916 m.
Peru, Ill.

IŠ L. V. CENRTO RAŠTINĖS.

(Atkreipkite dėmesį į šį skyrių).

10 me "Vyčio" num. buvau raginęs kp., kad kurios nėra prisiuntusios "Narių Aplikacijų", — kuogreičiausia išpildę prisiųstų C. Raštininkui. Bet nelaimė! Ikišioliai atydą atkreipė apie trejeta kp. ir išpildė reikalavimą, Kios-gi — laukia, tur-but geresnių laikų. Ar gal lauks ligi to-

liai, kada Centras bus priverstas griebties kokių norints priemonių, kad padarius tvarką.

4-tas L. Vyčių Kongresas pareikalavo nuo C. Rašt., kad L. Vyčių kp. raštininkų butų garsinami antrašai kas bertainis. Bet ką garsinti, jeigu tųjų kp. raštininkų nežinai nei vardų, nei antrašų. Tiesa, yra antrašai šio-

ki-toki, bet kaip reikale parašai laišką tai jau keliatas laiškų net sugrižo. Reiškia: ten jau to asmens senai nėra. Taip dalykams stovint, nereikia nei stebėtis, kad rugojama, jog organo negauna ir tt. Šiomis dienomis likosi išsiuntinės knygos finansiniams užrašams toms L. Vyčių kp., kurių buvo antrašai priduoti, kitos, jeigu negavote, tai kreipkitės pas L. Vyčių C. Išd. p. Mulevičių. Knygos butinai yra reikalingos, nes be jų niekadoms kp. neturės tvarkos. Podraug su knygomis C. Rašt. išsiuntinėja "Mokesčiams siųsti lapus". Nuosirdžiai prašau kp. Rašt. prisilaikyti šios tvarkos.

Siųsdami į Centrą pinigų, visada vartokite "Mok. siųsti lapus", rašykite paeiliui tik tuos, kurie yra užsimokėję, pažymėdami jojo num. iš "Finan. Knygos" — Tuomi sutaupysite C. Rašt. daug darbo. Jeigu ant pirmo mano paragavimo niekas neatsiliepia, tai dar kartą ir **paskutinį** paduodu šokias išlygas kp. Gavę "Mokesčiams siųsti lapus", artimiausiam kp. susirinkime lai kp. pirm. paragina raštininką, kad surašytų visus narius, esančius kp., ir drauge jų jų antrašus aiškiai užrašyti ir prisiųstų Centro Raštininkui **ne vėliau** kaip iki 10 d. Gruodžio š. m., pažymėdami, kas už kiek mokėjo, taip, kaip reikalauja "M. siųsti lap." Nuo 10-tos d. gruodžio nuo kurių kp. negausiu jokio atsakymo pasielsiu su jomis taip, kaip rodo mūsų konstitucija ir Kongresų nutarimai.

4-tas Kongresas nutarė, kad mokesčiai Centrai būtų siunčiamos kas trys mėnesiai. Kaip tik

šisai spalių mėnuo ir yra trečias, tai-gi kp., kurios dar esate ne užsimokėjusios, nevilkinę, užsimokėkite. Pildykime savo nutarimus ir L. Vyčių konstituciją.

Tiesa, prisieina dejuoti deletų, kurie yra kaip kur apsnudę, neveiklūs. Bet iš kitos pusės, galima ir pasigirti, kad mūsų organizacija auga, stiprėja! Kuopos auga, kaip grybai po lietaus. Ikišioliai yra kp. 67; paskiausiai susitvėrusios So. Omaha, Neb. ir Bayonne, N. J. ir tos kurios tik iš vardo gyvavo prisidėjo prie Centro prisiųsdamos savo mokesčius.

Prieš mus, **Vyčiai — Vytės**, dar guli vienas begalo didelis darbas. O jis neatidėliotinas, tai "Vytis — Savaitinis"! Ar ištesėsime? Aš sakyčiau: turime! Nes taip nutarėme 4-tame Kongrese, to reikalauja mūsų organizacijos gerovė ir ant galo visos kliūtys bus lengvai pergalingos, jeigu tik su visa energija stosime į darbą!

Juk nutarėme turėti savo spaustuvę ir ten inkurti Centrą ir padaryti mūsų organizaciją vieną stipriausiųjų. Pinigų Centro izde neturėjome, visi pasižadėjome paskolinti pagal savo išgalę. Ikišioliai mažai kas daryta buvo. Dabar jau turime tą sugaištą laiką atlyginti. Aš pasiulau kp. šioki būdą. L. Vyčių yra 67 kp. Jeigu kožna kp. **paaukotų** po vieną šimtą dolerių, tai turėtumėm arti \$7,000.00 ir kaip bematai ne tik nuosavę spaustuvę įsteigtume, bet atliktų ir knygyno įsteigimui!... Minėjau, kad "paaukotų", bet jeigu neatsiras tokių idejalistų užtektinas skaičius, tai **paskolin-**

kim! O jau paskolinti kiekviena kuopa gali. Yra tokių kuopų, kurios gali paskolinti ir iki \$500. Štai 7 kp. prižadėjus yra paskolinti \$245, arba 51 kp. \$200. Yra ir daugiau tokių. Paskolos priimamos nuo \$10 dol ir aukščiau. Todel kp. Valdybos pasirupinkite tuomi dalyku ne juokais! Gal ir nesuspėsime nuo 1 Sausio, 1917 m. "Vytį" išleisti savaitraščiu, tai trupučiuką

vėliau. Įvykdinti tą turime būtina! Spauda nunai pasaulį valdo ir mes Vyčiai — Vytės, turime tą įrankį vartoti, kad apginus nuo priešų savę ir savo teises.

Kitame num. bus plačiau apie tai.

L. Vyčių C. Rašt.

Juoz. B. Šaliunas,
866 Bank St.,
Waterbury, Conn.

NELAIMINGOS TĖVYNĖS PAVEIKSLAS IR NUKENTĖJUSIŲ BROLIŲ LIKIMAS LAI KIEKVIENAM LIETUVIUI KRINTA Į ŠIRDĮ, YPAČ LIETUVIŲ DIENOJE!

TAUPUMAS.

Įsivaizdinu kartais: kas atsitiktų su žmonija, su pažanga, jei žmonės nustotų turtą taupę? Jei kiekvienas darbininkas, žmogus savo uždarbį, darbo vaisius praleistų, sunaudotų? Jei rytojui nieko nepaliktų? Persistatau tuomet, kaip pažanga antsyk sustotų, kaip visi žmonės atliktų skurdžiais ir juodesniai valandai užėjus, inpultų į didžiausią vargą, negirdėtą skurdą.

Bet taip nėra. Žmonės sulyg šios dienos negyvena. Rupindamies, kasdienine duona, jie ir į ateitį žiuri. Jie taupo. Pasitenkina mažesniu, negu pelnas leidžia, kad nors dalelę toje pelno į rytojaus dienotvarkį pernešus, kad šiek tiek busimiems laikams palikus.

Taip daro žmonės, kurie ateičia rupinas. Suprantama, ne visi visi vienodai ateičia sielojasi. Vieni mažiau, kiti daugiau. Didžiausis žmonių nuošimtis, kuris apie savo ateitį mažai ką paiso, bene bus mūsų tautoje. Per tai reta kur užtiksi turtingą lietuvį, per tai mūsų tauta yra skurdžių tauta. Mat, didžiuma lietuvių nesilaiko taupumo taisyklės: mažiau išleisti, negu pelno, uždirba.

Žydai tos taisyklės laikosi. Per tai jų tauta turtinga yra. Pas amerikiečius net patarlė yra apie New Yorką, kur daugiausia žydų randasi, buk New Yorką vokiečiai išstatė, airiai jį valdo, bet-gi New Yorkas yra žydų savastim.

Prisimena vienas Lietuvos žydelis. R. miestelyj jis turėjo (nežinia, ar dabar tebeturi) nemažą krautuvę ir gan turtingai gyveno. Seniau jo visa savastis buvo “kromas”, kuriame visokius mažmožius po kaimus pardavinėti nešiodavo. Klausiau, kaip iš skurdžiaus “kromelninko” gan turtingu pirkliau liko. Vienas atsakymas tebuvo: taupumas jį turtingu padarė. Jis esą taip darydavęs: kiek kurią dieną uždirbdavęs, nors mažiausią pelno dalelę rytojui palikdavęs. Pasitaikė koki prasta diena, nors grynas pelnas tik 10 kapeikų teišnešdavo, jis duona, silke tą dieną prasimaitindavo, bet nors dvi, tris kapeikas į išdą atidėdavo. Kuomet gi pelnas išnešdavo kelias dešimtis kapeikų, rublį, o kai-kada net kelius rublius, jis galėdavęs ir išleizdavęs koki pusrublį pragyvenimui, bet likusius vėl butinai į savo nuolatinį išdą supildavo. Po kelių tokio gyvenimo metų jo išdas lig tiek paugėjo, kad neberekėjo “kromą” valkioti. Atidarė krautuvę, pirmesnės taisyklės prisilaikydamas, tą išpradžios menką krautuvėlę išaugdino į didelę. Jo dienos pelnas pastaruoju laiku dešimtimis rublių skaitliuojamas buvo ir prie silkės nebent del įvairumo grįždavęs.

Paprasta? Kaip tai paprasta neatrodytų, tečiau anojo žydilio pavyzdžio mažai kas iš mūsų laikosi. Ką uždirbame, tą bematant praleidžiame, prašvilpiame. Nors menki mūsų uždarciai, bet uždirbti mokame. Tik taupyti mes neišmokome, nes nesimokiname. O laikas butų pradėti.

Išsišnekėk su lietuviais amerikiečiais. Atsimins Lietuvą, jos linksmybes, gamtą, gražybes, žmonių meilumą, svetingumą, rods, taip gražu ten jam gyventi butų. Amerika - gi — nesvetinga, darbas sunkus, oras nesveikas, nėra Lietuvos linksmybės! Bet, užklausk staiga, kuomet jis grįš į Lietuvą, gausi paniurų atsakymą, kad ką ten jam bevažiuoti, baigs savo gyvenimą ir čia, Amerikoje. Žinok tuomet, kad toks nieko susitaupęs neturi, kad ką uždirba, tą praleidžia! Ir norėtų jis grįžti, jo visa siela, širdis to trokšta, bet jis tik neturi kuo važiuoti, jis yra plikas.

Nėra ko slėpti, atsitinka, kad vaikinai staiga įsimyli į kokią gražuolėlę. “Vesti ją”, mintyje nusprendžia. Bet koks vargas! Kišeniai tušti, juose vėjas švilpia. Jis netaupė! Ką uždirbo — prašvilpė. O čia vesti reikia. Brisk tuomet į skolą ir kovok po to su visokiais neprietekliais, skursk. Visas tuomet linksmybes, džiaugsmus vargas, nemalonumai nudažo!

Bet ar mažai netaupymo nemalonumų galima privesti? Pavyzdžių nestokuos. Kad jų išvengus, vienas kelias tėra — taupyti. Senių vargu beišmokinsime taupyti; kurie iš jaunų dienų išmoko, tie šį-tą jau turi, kurie-gi ne, tie... Bet mes, jaunimas, mokykimės. Pamėginkime anojo žydilio pavyzdį paimti. Uždirbdami 10 dol. į savaitę, gyvenkime taip, lyg kad tik 8 dol. tegautme, o bent kokius 2 dol. padėkime. Uždirbame 15 dol., gyvenkime iš 10 dol., o kokius 5 dol. mažiausia 3, atidėkime. Uždirbame daugiau, daugiau sutaupykime. O kuomet tu-

rėsime grašio, pamatysime ką gero galima atsiekti, netik sau, bet ir visos tautos labui

Kad taupymą tikresnėn vagon pakreipus, reikia spiestis į kruvą. Čia tai kaip tik Taupymo ir Paskolos bendrovės pasitarnauti gali. Nors Taupymo ir Paskolos bendrovės lietuviams nebe naujiena ir daugelis su jomis yra gal geriau už mane apsipažinę, bet vėlesniame laike mė ginsiu paaiškinti, koks tų bendrovių veikimas, kaip ir kur jas parankiau tverti ir tam panašiai.

J. Š—as.

ŠAUKIASI PAGELBOS.

Tulas moksleivis, Andrius Muraška, iš Šveicarijos šaukiasi į Lietuvos Vyčius pagalbos. Jis netekęs tėvų, giminių ir kitokių artimųjų paramos moksle, priverstas buvo nuo jo atsisakyti. Buvo pristojęs už duoną dirbti pas lenkus, bet kaipo tikras tėvynainis neilgai galėjo lenkam išrodyti ištikimu ir turėjo su jais persiskirti. Toliau gavo sušelpimą iš lietuvių dr. "Lithuania".

Minėtas moksleivis Andrius Muraška trokšta tęsti savo mokslą, bet reikalingas 700 frankų pašalpos. Jei juos gautų, galėtų savo norus išpildyti.

A. Muraška paeina iš Suvalkų gub., Naumiesčio pavieta, Griškabudžio valšėčiaus, Mozurų sodžiaus, Pilviškių parap. Dabartinis jo adresas: Switzerland, Europe, Moniseur l'abbe Joseph Puryckis Albertinum Fribourg, Suisse (pour Andre Muraška).

REIKALAUKITE KP. FINANSŲ KNYGŲ.

Visų kuopų raštininkams, kurių tik žinota adresai, pasiųsta kp. finansų knygos. Daugeliui kuopų tos knygos dar nepasiųsta.

Šiuomi noriu priminti, kad kuopos, neturinčios minėtų knygų pareikalautų pas išdininką, pridudant kps. rašt. adresą, o tos kp., kurioms jau pasiųsta, teiksities atsilyginti.

Liet. Vyčių Išdininkas,

P. Mulevičius,

6329 So. Fairfield ave.,

Chicago, Ill.

JAU SA VAITINI "VYTI" REMIA.

HATFORD, CONN.

Delegato senas žodis.

Gerbiami skaitytojai! Norėčiau pasidalinti su jaunimu linksmiais žodžiais.

Jau turbūt visi girdėjote, kad šiemetinis Vyčių Ketvirtas Kongresas Wilkes-Barre nutarė, kad Vyčių (jaunimo) laikraštis iš dvisavaitinio būtų pakeistas į savaitinį. Kongrese liko išrinkti tam tikri kolektoriai surinkti aukas ir paskolas. Kaip parvažiavo gerbiami delegatai iš Kongreso ir pradėjo aiškinti kas link "Vyčio" paskolų, tai žmonės iškart netikėjo, sakydavo, nematėm dar apie tai nutarimų. Bet štai, kaip netikėtai ap- lankė mus mūsų mažiukas, šviesus laikraštukas "Vytis" ir pa- rodė nutarimus, tai Hartfordo Vyčiai, kaip tik atėjo diena su- sirinkimo, spalį 15, ir vėl delegatas trumpais žodžiais priminė kas link aukų ir paskolų, po to kitas iš šalies pritarė, o dar ačių vietiniam klebonui — jis plačiai apkalbėjo, tada prasidėjo aukos ir paskolos plaukti.

Aukojo šie asmenys:

Po \$5.00: Antanas Kučas, Kastantas Tamošiunas, Kon- stantas Rundžius, Juozas Laučka, Petras Mikalauskas (deleg. laike Kongreso);

Albina Kupčiūtė — \$1.50.

Po \$1.00: P. Ivanauskas, Morta Bublinaitė, Paulina Sku paitė, Ona Žaldauckaitė, Vikt. Javarauskiūtė; Teresė Budužiū- tė — 50c.

Paskolas davė šie:

Kun. J. Ambotas ir Tadas Špelis po \$25.00.

Antanas Kučas, Andrius Pateckis, Stasys Tvarijonai- tis — po \$10.00.

Pažadėjo:

Ver. Vergiūtė, Anupras Ražmauskas, Pranys Gumbule- vičius — po \$10.00.

Pinigai likosi pasiųsti Centro Iždininkui, p. P. Mulevičiui. Tai dar ne viskas. Toliaus tikimės, kad turėsime dau- giau. O laikas būtų ir visiems subrusti.

P. M—ks.

Spaudos Savaitė atidėta ant lapkričio 12 - 19 dd.
Turime progos prisirengti.

KAS JAUNIMO VEIKIAMA

CHICAGO, ILL.

Liet Vyčių Chic. Apskr.
susirinkimas.

Sekmadienyje, 15 d. spalio, šv. Jurgio par. svetainėje L. V. Čkie. Apskritys laikė paprastą susirinkimą Susirinkimą atidarė ir vedė pirmin. p. P. Baltutis; dalyvavo 27 delegatai.

Nutarta net keli vakarai surengti. Katalikų Spaudos Savaitėje nutarta veikti; tuo tikslu kuopoms patarta surengti vakarus. Išrinkta agitatoriai, kurie stengsis Chicagoje ir apielinkėse budinti jaunimą ir organizuoti po Vyčių vėliava. p. K. Pakštas išrinkta rinkėju savaitiniam "Vyčiui" paskolų. Savaitinio "Vyčio" reikalas rimtai apkalbėta ir nutarta stropiai jį remti.

Susirinkime apkalbėta daug kitų dalykų, kaip va: apie chorą, abelną veikimą.

S. Dainorius.

NEWARK, N. J.

Newarko 29-ta L. V. kuopa gyvuoja pusėtinai gerai. Visai neblogiau už kitas. Bet kažin kas tokio, kad savo veiklumu pasigirti negali.

Turi puikiai sutvarkytą savo scenos skyrių, skaitlingą chorą, turtingą knygyną, gimnastus, muzikališką skyrių, vakarinę mokyklą ir tt.

L. Vyčių 29-tos kuopos narių tarpe randasi ir gana gabių veikėjų, kurie labai daug galėtų nuveikti, bet šiandien, ypatingai paskutiniu laiku, lyg viskas apmirė.

Gal ir dėl to, kad neapsakomai daug ant vyčių yra sukrauta pašalinio visokio veikimo.

Spaudos Savaitėje Vyčiai žada surengti du vakarus ir kitose dvejose vietose dalyvauti. Šiaip jau prieš Naujus Metus žada atvaidinti "Marija Magdalietė" ir "Išgriovimas Kauno Pilies". Gal kada, atsikvėpę nuo visų kitų pašalinių darbų, smarkiaus griebsis savųjų.

Tiek šiuo kartu.

V—is

W. PULLMAN, ILL.

Sekmadienyje, spalio 8 d., vietinė L. Vyčių 35 kuopa surengė vakarą.

Vakaro programą sudarė: pralkalba, komedija — "Gudri našlė", monologas — "Mano Amatas", deklemacija — "Vakaro užbaigimas", choras — dainos.

Programas buvo pusėtinai išpildytas.

Nors buvo garsinta, kad pusė pelno nuo vakaro skiriama palai-kymui jaunuomenės laikraščio "Vytis" ir tuom tikslu buvo užkviestos kelios aplinkinės Vyčių kuopos, bet iš to didelio skaitliaus vos iš vienos kuopos keli atsilankė. O, rodos, visų yra šventa priedermė visokiais budais remti tąjį mūsų jaunimo organą — "Vytį". Lengviausias ir patogiausias rėmimo budas, tai surengimas tuo tikslu vakarų ir jei ne viso, tai nors dalies likusio pelno paskyrimas "Vyčio" nau-dai.

Nors nedaug 35 kp. minėtas vakaras davė pelno, vis-gi didesnę jo pusę, t. y. \$15.00 paskyrė "Vyčiui".

Lai buna visoms kitoms kuopoms pavyzdis, o tada galėsime

tikėties susilaukti sau gražaus, plataus, turiningo mūsų jaunuo-
 menės laikraščio

K—a.

CLEVELAND, OHIO.

Spalių 2 dieną L. Vyčių 25 kp. laikė bertaininį susirinkimą. Prie kuopos prisirašė p. A. Vis-
 minas dabartinis naujas šv. Jur-
 gio parapijos vargonininkas. Daug svarbių reikalų nutarta:
 surengti šeimynišką vakarėlį su
 pamarginimais; advente surengti
 prakalbas. Kalbėtoju pakvie-
 sti plačiai žinomą veikėją, erb.
 kun. F. Kemėši; po Kalėdų su-
 rengti viešą vakarą su įvairiais
 pamarginimais. Apsiemėm daly-
 vanti koncerte "Gudrič Haus"
 su dainomis. "Aušros Vartų"
 moterų draugija užkvietė didelį
 programą išpildyti. Apsiemėm
 patarnauti. Plačiai apkalbėta a-
 pie Vyčių knygynėlių. Nutarta
 kiek galint vis didinti įvairia li-
 teratura.

Susirinkimas buvo rimtas, be
 triukšmo. Mūsų Vyčiai kaskart
 smarkiau pradeda veikti. Dabar
 mokinasi du veikalai: "Kontri-
 bucijos" ir "Sulyg Naujausios
 Mados". Pirmą vaidinsime spa-
 lių 22 d., antrą — lapkričio 26
 d.

M. J. Š.

CHICAGO, ILL.

L. Vyčių 13 kp. vakaras

Spalių 15 dieną L. Vyčių 13
 kp. parengė vakarą

Pirmiausiai kalbėjo kun. J.
 Statkus Kalbėjo apie Liet. Vy-
 čių tikslą, jų veikimą ir žen-
 gimą pirmyn. Kalba padarė
 rimtą įspūdį ir sužadino publi-
 ką.

Toliau atvaidinta trumpas, bet

gyvas veikalas "Svarbi priežas-
 tis". Prisidėjo ir daugiau smulk-
 menų.

Vakaran atsilankė neišpasaky-
 tai daug publikos. Kone iš kiek-
 vienos Vyčių kuopos buvo sve-
 čių. Tvarka išalikyta ligi galo
 programo labai graži. Šokių lai-
 ke buvo skrajojanti krasa. Dau-
 giausia atviručių, apie 200, ap-
 turėjo p-lė R. Arnašaitė. Užtad
 ji laimėjo ir dovaną.

Gryno pelno nuo vakaro atli-
 ko \$75.00. Tokio pasekmingo
 vakaro 13-ji kuopa nebuvo turė-
 jusi. Pageidautina rengti dau-
 giau panašių vakarų.

Lai gyvuoja ir plėtojasi Liet.
 Vyčių organizacija ir jos prakil-
 nios idėjos!

V. Stančikas.

HARVEY, ILL.

Lietuvių čia yra pusėtinai bu-
 relis: arti 70 šeimynų ir virš 100
 pavienių. Vietinis jaunimas at-
 silikęs nuo apšvietos. Jaunime,
 laikas keltis iš ilgo miego!

Lietuvos Pelėda.

CHICAGO, ILL

Spalio 4 dieną Liet. Vyčių 16
 kuopos (Bridgeport'o) atsibuvo
 susirinkimas. Svarstyta svarbių
 dalykų. Visos Vytės pasižadė-
 jo dalyvauti Lietuvių Dienoje —
 rinkti aukas ir tt. Nutarta pa-
 dirbėti aKtalikų Spaudos Savai-
 tėje. Toje Savaitėje nutarta su-
 rengti vakarą, kurio programo
 sudarymui išrinkta komisija.

16 kp. Liet. Vyčių teatrališkas
 ratelis taip-gi nutarė Spaudos
 Savaitėje surengti vakarą. See-
 noje rengiasi pastatyti veikalą
 "Tikrasis Dėdė".

P. G. Korespondentas

SOUTH ENGLEWOOD,

(Chicagoje).

Šios kolonijos jaunimas jau po truputį šviečiasi. Yra ir nesusipratėlių. Šviesesniam jaunimui linkėtina sutverti L. Vyčių kuopą. Jaunime, žengk prie apšvietos! **Lietuvos Pelėda.**

RED. ATSAKAI.

J. K. Miliauskui. Kiek ankščiau, Jūsų straipsnelis būtų labai vietoje. Šiuo-gi tarpu, kada reikalas pakrypo pageidaujamon pusėn — jau netinka. Todėl ir nedėsimė. Spauskime dabar ki toje pusėje — kalbėkime ir agitokime, kad atsiekus tikslo.

**STAMBI
'VYČIUI' AUKA.**

“Vyčio” administr. priėmė \$15.00 kaipo auką nuo 35 kp. Liet. Vyčių iš W. Pullman, III. Tai dalis pelno paskirto nuo vakaro atsibuvusio spalį 8 dieną.

Jei kiekviena kuopa pasektų 35 kp. pavyzdį, tai organo “Vyčio” padėjimas būtų laimingas ir tuomet galėtų daug gražiau patarnauti organizacijai ir Vyčių idėjoms.

INDOMIOS PRAKALBOS IR KITI ĮVAIRUMAI.

Trečiadienyje, spalį 25 dieną, Liet. Vyčių Chicagos Apskritys šv. Jurgio par. svet. rengia dideles prakalbas su įvairiais pamarginimais. Į smulkmenų programą įeina žymiausiai dainininkai, muzikai ir kitokių rūšių dailininkai.

Pramoga vsais žvilgsniais svarbi, naudinga ir indomi. Įžanga tik 10c. Pradžia 7:30 v. vakare.

NAUDOKIMES PROGA.

Spalį 17 d. Beathoveno Lietuvių Konservatorijos kambariuose Lietuvos Vyčių Chicagos Apskričio Choro nariams-dainininkams duota iš dainavimo pamoka. Ši utarninką pamoka teikiama soprans ir altams; sekanti-gi utarninką, Spalį 24 d., dainavimo pamoka bus pateikta tenorams ir basams. Tokioj arba kitokioj tvarkoj pamokos bus duodamos ir toliau.

Tad, kas myli dainavimą ir turi noro pramokti gaidas, tai turi gerą progą atsiekti tikslą. Visi prigulintieji prie Liet. Vyčių Chicagos Apskričio Choro nariai - dainininkai tąja proga gali pasinaudoti.

MUZIKA

Beethoveno Lietuvių Konservatorijoje

Muzikos mokslas prasidėjo

RUGSĖJO 11 d. Mokinama skambinti pianu, smuikuoti, vargonininkavimo, dainuoti ir groti ant visų pučiamųjų instrumentų. Taipgi išguldoma teorija, harmonija ir muz. istorija.

Užsirašyti į bilė kurį muzikos skyrių galima kada tik nor:

A. POCIUS
DIREKTORIUS

950 W. 33rd STREET
Viršium Tananevičiaus Bankos.

L. VYČIŲ CENTRO VALDYBOS ANTRASAI.

Dvas. Vadovas: Kun. H. J. Vaičiūnas,
3230 Auburn Ave., Chicago, Ill.

Pirm.: J. E. Karosas,
242 W. Broadway, So. Boston, Mass.

Vice-Pirm.: O. Šargeliutė,
108 Kent Lane, Wilkes-Barre, Pa.

Rašt.: Juozas B. Saliūnas,
866 Bank St., Waterbury, Conn.

Izd.: P. Mulevičius,
6329 So. Fairfield Ave., Chicago, Ill.

Izd. Globėjai:

Tamas Seimis,
27 Short St., Kingston, Pa.

M. Pivnickiūtė,
P. O. Box 374, Minersville, Pa.

F. A. Černiauskas,
348 Stanton St., Wilkes-Barre, Pa.

Literatiškoji Komisija:

Kun. F. Kemėšis,
50 W. Sixth St., So. Boston, Mass.

Kun. V. Dargis,
190 S. Meade St., Wilkes-Barre, Pa.

A. Aleksandravičia,
66 Conylea St., Brooklyn, N. Y.

Al. Račkus,
1516 So. 50th Ct., Cicero, Ill.

J. J. Ramanauskas,
242 W. Broadway, So. Boston, Mass.

“MOKSLEIVIS”

Yra visad siekiąs prie idealų. Jį skaitydami ir mes galėsime atsiekti lengviai visus idealus.

Metams \$1.00, pusei metų 50c.

“MOKSLEIVIS”

3237 Auburn Ave.,

Chicago, Ill.

Visi žengkime pirmyn skaitydami

“PAŽANGA”

Metams \$3.00, atskiri numeria 25c.

“PAŽANGA”

P. O. Bax 204,

--

Girardville, Pa.

Delei išsiblaivinimo skaitykite

“TAUTOS RYTAS”

Blaivininkų laikraštis. Metams 50c.

“TAUTOS RYTAS”

28 Cherry St ,

--

Shamokin, Pa.

VISUOTINA ATMINTIS.

Žmonės nori atsiminti viską, ką pragyveno. Gyvenime nuveiktus darbus ar atsitikimus galima užrašyti knygosna ir iš knygų senti atmintį. Bet kaip atsiminti jaunų dienų paveikslą? Kaip gentis ar draugai, toli gyvendami, galėtų matyti tavo asmenį? Kaip palikti savo asmens atmintį sekančiomis gentėms? Nusifotografuok Tamsta. Tams-

tos fotografija bus visuotina atmintis.

Viskas šiame gyvenime mainosi. Taipgi žmogaus paveikslas mainosi. Kol dar jaunas, vyte ar vytis, nusifotografuok. Kaip malonu bus vėlesnėse dienose pasižiūrėti į savo paveikslą ir atsiminti, kaip jaunesniu budamas išrodei!

Žinome, Tamsta nori turėti tokias fotografijas, kad pats ir visi žiurėdami galėtų džiaugtis. Ateikite pas mus, mes Tamstas nufotografuosime taip, kad pats ir visi Jusų paveikslu gerėsis.

Mūsų galerija ir įtaisai yra suly naujausių fotografavimo išradimų. Fotografuojame dieną ir naktį.

W. J. Stankunas

3315 So. Halsted, St.

CHICAGO, ILL.

DIDELĖ NAUJIENA.

Tik ką išėjo iš Spaudos Juozo Kudirkos knyga antgalviu: "Karės baisenybės Lietuvoje". Kas nori apsipažinti su Karės smulkmenomis: jos baisenybėmis ir pasekmėmis; taip pat, kas nori žinoti, kuo pavertė mūsų tėvynę ši Karė, patartina įsigyti J. Kudirkos viršminėtą knygą.

KAINA 20c.

Galima gauti pas patį autorių:

J. KUDIRKA,
12241 Emerald Ave.,
CHICAGO, ILL.

Taip pat "DRAUGO" ADM.: 1800 W. 46 th St.,
CHICAGO, ILL.

150
60
710